

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

٥٦

עין משפט
נר מצוה

בז א ב ג ד מ"י פט"ו מהל'
פסוק"מ הל"ח:
א ה מ"י פ"ד שם הלכה ח:
ב ו ז מ"י שם הלכה י:

שימה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

בריש: יאן ולאכול וזה
פירושו: יאן וזה מנייהו
הקטורא וזה הקטורא מפלגת
הקטורא אשמועינן ופיגול:
נ לצרפה בחדו חסד:
לאכול:
כאן קמ"ל
דפסטה: גנ דרבו
לאכול למחור ולאכול דבר
שזרבו לאכול כז
מכזית כשר לאכול כחצי זית
להקטירי כחצי זית כשר זית
משנה יתירה כז ולהקטירי
כחצי זית: דן תיבת גבון
לחצי: תיבת אכילא
יחא: יו"ל ופ"ל דפסטה:

(א) נראה ד"ל שבעת הקמילה חישב להקטיר הלכונה למחר ועדיין היו בכלי אחד קודם קמילה.

הקובץ את המנחה ב' משום דצעי למחני ר"א פוסל אינטריך
לגופיה לא אינטריך דמחנני דפ"ק (נשי יב.) שמעין
דקמני לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

דבר שאין דרכו להקטיר כשר לניחא
לנמימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלף
לדא הוי פיגול אבל פסול הוי דבסוף
פ"ק (י"א:). משמע דאפילו כשר
שמעינן מינה גבי האי דייק טעמא
לדאכול ולהקטיר כו' ועל כרחך מדיוקא
דחוד למקומו שמעינן דכשר:

שְׁמַיִן אֲבִירָה וְהַקְטֶרֶת מִצְמֶרְפִּין.
 כְּסוּף פֶּ"ק (ג"ר עס:) מוֹקִי
 לָהּ ר' יִרְמִיָּה כִּרְאָא וְאֵבִי מוֹקִי לָהּ
 כְּרִבְנָן: **מִדְּמַפְסִינָהּ** וְהִמְחַזֵּק
 בְּכַשּׁוֹן אֲבִירָה. תִּימָה תִּינָה (א) לְדִלִּילָת
 מִנְחָה לְאֵסֵךְ אֲנָל בְּרוּ (אֲבִירָה) אֵסֵךְ
 לְאֵלִילָת מִנְחָה מִנְחָה דְּחִי אֲמֵר
 וְהִמְחַזֵּק וְיִטְוֵה (לְעִיל דְּטו.) לֵאסֵךְ אֲבִירָה
 מִתּוֹדָה לֵאסֵךְ לֵאסֵךְ לֵאסֵךְ יוֹמֵר
 בּוֹ דְּכַפְסִי דְקֶרֶס קִימִי שְׁעֵי הַאֲבִירָה
 אֲבִירָה וְכֵן מִתּוֹדָה שְׁלֹמִי וְקֶרֶס קֶשֶׁה
 דְּמִוֵּה לֵאסֵךְ מִשְׁנוֹ רִבְנָן מִיִּדִּי:
 דִּלָּל

וְיָן לֹאֹ מִתִּיר דִּלְכוּנָה הוּא לֹא
 וְאֵל אוֹן אִיתְמַד נָמִי אִמֵּר רַב
 רַב יַעֲקֹב בְּרִי אִדְרִי מִשְׁמִיָּה
 לֵאכּוּל מִמֶּנּוּ לִמְחַר הוּא פִּיגּוּל
 מִשֵּׁט לֹא מִשּׁוּם דְּכִיּוֹן דִּלְאוּ
 הוּא דִּלְאֵי אִיקְבַּע בְּחַד מִנָּא
 בִּיבִי הַמְּנוּנָא ז' הָא מִילְתָּא אַבְלַע
 הַקְּטִיר בְּקוֹמִינָן לַהַקְּטִיר לְבוּנָה
 וְהַקְּטִירָה מִפְּגִילַת הַקְּטִירָה קמ"ל
 וְיָן בְּחֲצִי מִתִּיר קמ"ל לִימָא
 וְ(אֵתָא) קמ"ל לִימָא הַקְּטִיר
 רַב אֲדָא בְּרִי אֲהֵבָה לְעוֹלָם
 וְיָן בְּחֲצִי מִתִּיר וְשֹׁאֵנִי הֵכָא
 אֵת קְמִיָּה דְּרַב יַעֲקֹב בְּרִי אֲבָא
 הָא מִפְּגִיל פְּלִיגִי אֵלֵּא אִימָא
 תִּנָּא דְּבִרֵּי הֵכָל אֲתִינוּיָה פִּיגּוּל
 לֹא מִזְחֻלָּה לִיהִ:

המנחה
דרבנו לאכול ולהקטיר דבר
פוסל לאכול ידבר שדרבנו
ביות כשר ז' לאכול יכחצי
הקטרה מצטרפין גמ' א"ר
אכל יאכל במשר זבח שלמיו
אדם ואחד אכילת מזבח
ך מחשבין באכילת מזבח
מאכילת מזבח לאכילת מזבח
מזבח לאדם מ"ט מדאפקיהו
ופקיהו רחמנא בלשון אכילה
דלא

חריפי ד'פומבדיתא הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו לרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב ^א ביה בשירים ולבונה במילתא קיימא אבל הכא דחישב לה בלבונה כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי אמר רבא ^ב אף אן נמי תנינא ^ג זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלל והמוליד והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת מאי לאו הקטרה דרומיא דהנך מה הנך בין לאכול בין להקטיר ^ד אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר לא הנך בין לאכול בין להקטיר הקטרה לאכול אין להקטיר לא יתיב רב מנשיא בר גרמיה דאבי יותיב וקא אמר משמיה דרב חסדא "אין הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו ^ה לר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב

בהו בשירים דקומין מתיר דידהו אבל הכה
מצי מפגל ביה א"ל אביי עני מרי משמיה דר
חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה א
דאביי אף אנן נמי תנינא שחט אחד מן הכבש
וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניה כש
מתיר דידהו הוא אל מצי מפגל ביה א"ל
אבל הכה דאיכבע בחד מנא כי חד דמו אמר
לי רבי חנינא ותקולא לי ו ככוליה תלמודא
א"ל (ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמי'
לימא הקטיר קומין להקטיר לבונה אי ממ
הקטיר קומין לאכול שירים למחר אי תרווייה
קומין להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר א
קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מ
א דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה תני
הקטיר קומין לאכול שירים לדברי הכל
ילדביי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ הוי
בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי

הדרן עלך הקומץ את המנחה

"הקומץ" את המנחה לאכול דבר שאין דרכו להקטיר כשר ר"א לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות וזה להקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה אסי א"ר יוחנן מ"ט ד"א אמר שאין^א ובשתי אכילות הכתוב מדרב אחד אביי לומר לך כשם שמשחשבי באכילת אדם

וכשם שמהשבין מאכילת אדם לאכילת אדם
כך מהשבין מאכילת אדם ^{יב} למזבח ומאכיל
רחמנא ^{יג} להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי

תריפי רפומצדיא. מפרש צפ"ק לטהדרין (דף ק"י:) עיפה ואזימי צני רחצה רפומצדיא: **הקטרה מפגל הקטרה.** הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבנה יא' ולאחר זמן פיגול ואע"ג דלן מסיר מפגל את המסיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לטבול מחצירו למחר כדמפרש

[illegible]

הקטיר לבונה נמחר וע"מ נמחר
שירים למחר: **מאי קמ'.** אפ"ר
לדמס דחר מהיך מחצות משום
(ו) וחד מינייהו אשמעין ופיגלו משום
מחצות להקטיר לבונה נמחר הוא ולא
משום לאכול שירים דל"ן מפגל"ן לבו.
מחר: **לימא הקטיר קומן להקטיר לבו.**
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיא
מחצת לא הניחא למא לי מחצת!
(א) צדי קמיתא ואי סיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגל"ן חצי מחר
אכל להקטיר לבונה לא הניחא למא
לי לזרפא (ב) צדא (א) ואי סרייבו
קמ'. בא (א) לאכול קאמר שלא
חצי אלא צחח מחר: **לימא להקטיר**
לבונה לאכול שירים: נמשע מחר
מילי הקטיר קומן להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: **בא דשפטא**
מחצת צבולה מנחה: ואע"ר דלא
חז"ל דחר מנחה שחא דחצי

בדבריהם חפזת: **הא מילתא פליגי**.
 לדרבנן אין חפזתין בחיי מחיה:
והיומא. איך רב יצחק למד דלא
 אסרי לנפולין וקומתן דקדושין ור"מ
 אסרי ואחרי שני מלתייה ויתרן לה
 פסול: **הא דברי הכל אסנויה**, הלכך
 איכא למימר דפסול אמתייה והא דחנא
 פסול משום אסנויה לא פסול דפסול:
הא דברי הכל לא מילתא פליגי, הלכך
 אסרי אמתייה ו"ל לא וכו' אמר דברי הכל:

הדרן עלך הקומין וזמא
הקומין רבא. לאכול דבר שאין
דרכו לאכול בנ' וכו' דבר

(6) לעיל י"ג (3) ופסחים קכ"ג.
 וי"א (4) וקטן (5) ופסחים קכ"ג.
 וי"א (7) ברכות כ"ד.
 (8) רש"י מ"ו (1) ז"ל מ"ו.
 (9) ונעלי י"א (8) ונחם י"א.
 לה. כה. לעיל י"ג (7) ונחם י"א.
 יג: כח: מילין פא: י" (9) למחר
 פירג (10) ופסג (11) ופסג
 הקטורע לדבורה וי"א (12) ופסג
 דלון י"ג המירל כ"ד חפנבל.
 (13) ברכה ה"א חפנבל.
 ז"ק (14) כדרי הס"ד. ז"ק.
 (15) ז"ל ואו, כ"ד ונחם י"א.
 חכ"י י"ג (16) כ"ד חפנבל.
 וי"א (17) חפנבל.
 חכ"י י"ג (18) חפנבל.
 חכ"י י"ג (19) חפנבל.
 חכ"י י"ג (20) חפנבל.
 חכ"י י"ג (21) חפנבל.
 חכ"י י"ג (22) חפנבל.
 חכ"י י"ג (23) חפנבל.
 חכ"י י"ג (24) חפנבל.
 חכ"י י"ג (25) חפנבל.
 חכ"י י"ג (26) חפנבל.
 חכ"י י"ג (27) חפנבל.
 חכ"י י"ג (28) חפנבל.
 חכ"י י"ג (29) חפנבל.
 חכ"י י"ג (30) חפנבל.
 חכ"י י"ג (31) חפנבל.
 חכ"י י"ג (32) חפנבל.
 חכ"י י"ג (33) חפנבל.
 חכ"י י"ג (34) חפנבל.
 חכ"י י"ג (35) חפנבל.
 חכ"י י"ג (36) חפנבל.
 חכ"י י"ג (37) חפנבל.
 חכ"י י"ג (38) חפנבל.
 חכ"י י"ג (39) חפנבל.
 חכ"י י"ג (40) חפנבל.
 חכ"י י"ג (41) חפנבל.
 חכ"י י"ג (42) חפנבל.
 חכ"י י"ג (43) חפנבל.
 חכ"י י"ג (44) חפנבל.
 חכ"י י"ג (45) חפנבל.
 חכ"י י"ג (46) חפנבל.
 חכ"י י"ג (47) חפנבל.
 חכ"י י"ג (48) חפנבל.
 חכ"י י"ג (49) חפנבל.
 חכ"י י"ג (50) חפנבל.
 חכ"י י"ג (51) חפנבל.
 חכ"י י"ג (52) חפנבל.
 חכ"י י"ג (53) חפנבל.
 חכ"י י"ג (54) חפנבל.
 חכ"י י"ג (55) חפנבל.
 חכ"י י"ג (56) חפנבל.
 חכ"י י"ג (57) חפנבל.
 חכ"י י"ג (58) חפנבל.
 חכ"י י"ג (59) חפנבל.
 חכ"י י"ג (60) חפנבל.
 חכ"י י"ג (61) חפנבל.
 חכ"י י"ג (62) חפנבל.
 חכ"י י"ג (63) חפנבל.
 חכ"י י"ג (64) חפנבל.
 חכ"י י"ג (65) חפנבל.
 חכ"י י"ג (66) חפנבל.
 חכ"י י"ג (67) חפנבל.
 חכ"י י"ג (68) חפנבל.
 חכ"י י"ג (69) חפנבל.
 חכ"י י"ג (70) חפנבל.
 חכ"י י"ג (71) חפנבל.
 חכ"י י"ג (72) חפנבל.
 חכ"י י"ג (73) חפנבל.
 חכ"י י"ג (74) חפנבל.
 חכ"י י"ג (75) חפנבל.
 חכ"י י"ג (76) חפנבל.
 חכ"י י"ג (77) חפנבל.
 חכ"י י"ג (78) חפנבל.
 חכ"י י"ג (79) חפנבל.
 חכ"י י"ג (80) חפנבל.
 חכ"י י"ג (81) חפנבל.
 חכ"י י"ג (82) חפנבל.
 חכ"י י"ג (83) חפנבל.
 חכ"י י"ג (84) חפנבל.
 חכ"י י"ג (85) חפנבל.
 חכ"י י"ג (86) חפנבל.
 חכ"י י"ג (87) חפנבל.
 חכ"י י"ג (88) חפנבל.
 חכ"י י"ג (89) חפנבל.
 חכ"י י"ג (90) חפנבל.
 חכ"י י"ג (91) חפנבל.
 חכ"י י"ג (92) חפנבל.
 חכ"י י"ג (93) חפנבל.
 חכ"י י"ג (94) חפנבל.
 חכ"י י"ג (95) חפנבל.
 חכ"י י"ג (96) חפנבל.
 חכ"י י"ג (97) חפנבל.
 חכ"י י"ג (98) חפנבל.
 חכ"י י"ג (99) חפנבל.
 חכ"י י"ג (100) חפנבל.

תורה אור השלם

1. וְאִם הָאֵכֶל יֵאָכֵל מִבֶּשֶׂר
זָבַח שְׁלָמֵיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לֹא יִרְצָה הַמִּקְרִיב אוֹתוֹ לֹא
יִחָשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ
הָאֵכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנָה תִּשָּׂא:
וּקְרָא ז' יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לימא וכו'
מקשה זו צ"ל:

מוֹתָם רַיז"י

כל הקומץ ונותן בכלי
והמוליך והמקטיר וכו'.
טמן קומץ בכלי או מוליך
או מקטיר ע"מ לאכול דבר
שדרשו לאכול כגון שריים
וכו' (לעיר יבא). עני מורי
עני מורי (לחקן פא. בתי').
סליק פרק הקומץ את

המנחה
הקומץ את המנחה
לאכול דבר שאין דרכו
לאכול. מן למקומו או
מקו לזמנו (ובחיים דה).
שאיין אכילה והקטרה
משצורין. למקומו דהכל
ליכא שצורא וסכא וכל
שצורא (שם כט:). כשתי
אכילות הכתוב מדבר.
שמתחלה שתיין פוסלת
לקמן במחשבה מוקי ליה מנא
ליז נחלוז ביה שתיי שליש
(דה). אחד אכילת אדם
ובר'. דלג שנה חשב לאכול
למחר ליה חשב להקטיר
ושיורין למחר פגול (שם).

שיטה מקובצת

[6] דחיבש בהו: ב] אף אן
 נמי תנינא. לא הוי ממש כמו
 ההיא דלעיל דע"כ הקטרה
 לאכול לא מחוקם אלא כרי"מ
 דאמר מפגלין בחצי מתיר
 ולא מיתני תנינא אלא
 לאפוקי ממש דלקימא דאמרי
 דאפי' לר"מ אין הקטרה
 מפגלת הקטרה. תו"ח: ג] אף
 הקטרה בין לא לאכול בין
 להקטיר. ע"כ כן אחיא כר'
 יוסי דר' יוסי און מתי

מפגל את המתיר. ותי"ח:
 (ד' יעקב בר אבא: ס) אבל
 הכא דאיכבד בחד מנא כו'
 משמע דלרבנן דאמרי אין
 הקטרה מפגלת הקטרה לא
 סבירא להו האי טעמא
 ותימא דלעיל קאמרי רבנן
 דפליגי הכי לרבי יוסי בריש
 פרקין (דף יג ע"ב) וצ"ל
 דהיינו דוקא בקומץ להקטיר